

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4315

A2022/4315

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing van 27 januari 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

wonende te B, klager,
tegen

C,

verpleegkundige, werkzaam te D,
verweerster, hierna ook: de verpleegkundige.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 30 mei 2022;
- het aanvullende klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 29 juli 2022;
- het verweerschrift;
- het proces-verbaal van het op 10 oktober 2022 gehouden mondelinge vooronderzoek.

Het college heeft de klacht op basis van de stukken beoordeeld.

2. Waar gaat de zaak over?

Klager (32 jaar) is werkzaam als vrachtwagenchauffeur. Op enig moment heeft klager zich wegens

toegenomen pijnklachten arbeidsongeschikt gemeld bij zijn werkgever. Verweerster is werkzaam als

verpleegkundige in opdracht van E, en heeft in die rol op 21 juni 2021 en 23 augustus 2021 met

klager gesproken. Klager is – kort gezegd – niet tevreden over de begeleiding en communicatie van de verpleegkundige.

3. Wat houdt de klacht in?

Klager verwijt de verpleegkundige:

1) dat zij klager heeft gezegd dat hij niet op de afspraak met de arbeidsdeskundige van 23 juni

2021 hoefde te verschijnen maar dit vervolgens niet aan de werkgever van klager, de bedrijfsarts of

arbeidsdeskundige heeft doorgegeven, waardoor klager een (tweede) officiële waarschuwing ontving;

2) dat zij na het consult van 23 augustus 2021 ten onrechte heeft geconcludeerd dat klager adequate

begeleiding dan wel ondersteuning had georganiseerd, terwijl uit een second opinion blijkt dat klager geen juiste diagnose en onvoldoende begeleiding heeft gehad;

3) dat zijn ex-vrouw de relatie heeft beëindigd, mede door het handelen van mevrouw Den Hoed.

4. Wat is het verweer?

De verpleegkundige heeft de klacht bestreden. Het verweer wordt voor zover nodig hierna verder besproken.

5. Wat zijn de overwegingen van het college?

5.1 Het college komt tot de conclusie dat de verpleegkundige niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Het college licht dat als volgt toe.

Klachtonderdeel 1: de afspraak met de arbeidsdeskundige

5.2 Wat het eerste klachtonderdeel betreft, verschillen klager en de verpleegkundige van mening

over wat er op 21 juni 2021 precies gezegd is. De verpleegkundige betwist dat zij heeft gezegd dat

de afspraak met de arbeidsdeskundige op 23 juni 2021 niet door zou gaan of dat klager daar niet hoefde te verschijnen.

5.3 Het college stelt vast dat de verpleegkundige in de schriftelijke terugkoppeling van het

gesprek van 21 juni 2021 heeft genoteerd dat er op 28 juni 2021 een afspraak met de bedrijfsarts

is, en dat in de tussentijd onder begeleiding van de arbeidsdeskundige een gesprek met de werkgever

zal plaatsvinden, ook in verband met door klager ervaren druk en onbegrip voor zijn klachten. Dat

de verpleegkundige gezegd zou hebben dat de afspraak met de arbeidsdeskundige niet door zou gaan,

is tegenstrijdig aan hetgeen zij genoteerd heeft in haar terugkoppeling.

5.4 Het college kan niet vaststellen dat klager gelijk heeft en dus ook niet dat de verpleegkundige

een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het

woord van klager minder geloof verdient dan dat van de verpleegkundige, maar op de omstandigheid

dat onvoldoende aannemelijk is dat wat in de schriftelijke terugkoppeling staat vermeld een

onjuiste weergave is van wat op 21 juni 2021 is besproken. Het klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 2: onvoldoende begeleiding en onjuiste diagnose?

5.5 Het tweede klachtonderdeel is eveneens ongegrond. De verpleegkundige heeft in haar

terugkoppeling van het gesprek van 23 augustus 2021 onder meer geschreven:

“Meneer is niet geschikt

voor arbeid, werkt adequaat aan herstel op de verschillende problemen die spelen in zijn leven.

Heeft adequaat hulp gezocht en dit wordt ook opgestart maar vraagt wel enige tijd.

Afspraken staan

gepland zowel voor diagnostiek als voor ondersteuning waar nodig en mogelijk. (...)”.

Het enkele feit

dat in mei 2022, dus acht maanden later, een bedrijfsarts in een second opinion tot de conclusie komt dat geen adequate behandeling plaatsvindt, maakt niet dat de weergave van de verpleegkundige onjuist of onzorgvuldig is.

Klachtonderdeel 3: handelen mevrouw Den Hoed

5.6 Verweerster heeft terecht gesteld dat het derde klachtonderdeel niet over haar handelen gaat, zodat ook dit klachtonderdeel ongegrond is.

Conclusie

5.7 De conclusie is dat de klacht in al haar onderdelen kennelijk ongegrond is.

6. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door M.M. van 't Nedereind, voorzitter, K.M. Volker, lid-jurist, I.M.

Bonte, W.M.E. Bil en K.C. Timm-van Ruitenburg, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door

S.M. Geerding, secretaris.